

Den internationale Arbejdsorganisations formål og struktur.

Den internationale Arbejdsorganisations forfatning.

Fredstraktaten af 28. juni 1919 kapitel XIII med senere ændringer, navnlig den af den internationale arbejdskonference i Montreal i året 1946 vedtagne akt angående ændringer i Den internationale Arbejdsorganisations forfatning.

Den internationale Arbejdsorganisations formål er at forbedre arbejdsbetingelserne og at hæve levestandarden i verden ved at søge at fjerne årsagerne til social uretfærdighed. Arbejdsorganisationens medlemsstater forpligter sig til at søge at opnå

1. Fuld beskæftigelse og en højnelse af levestandarden.
2. Beskæftigelse af arbejdere ved det arbejde, der ligger bedst for dem.
3. Tilvejebringelse af muligheder for oplæring af arbejdere.
4. Retningslinier vedrørende arbejdsforhold med henblik på at sikre alle en rimelig andel i fremskridtets goder.
5. En anerkendelse af retten til at føre kollektive forhandlinger samt samarbejde mellem arbejdsgiverne og deres arbejdere.
6. En gennemførelse af social tryghed.
7. Beskyttelse af arbejdernes liv og sundhed.
8. Indførelse af børneforsorg og moderskabsydelse.
9. Tilvejebringelse af tilstrækkelig ernæring, boliger samt adgang til fritidsbeskæftigelse og kulturel udvikling.
10. Sikring af adgangen til almindelig undervisning og faglig oplæring.

Den internationale arbejdskonference.

Den internationale arbejdskonference består af delegationer fra medlemsstaterne, der omfatter 2 regeringsdelegerede, 1 delegeret repræsenterende arbejdsgivere og 1 delegeret repræsenterende arbejdere i det pågældende land. Arbejdsgiver- og arbejderdelegerede udpeges af regeringen efter indstilling af de mest repræsentative arbejdsgiver- og arbejder-

organisationer i landet. De delegerede kan være ledsaget af rådgivere.

Arbejdskonferencen udarbejder bestemmelser om arbejdsforhold. Disse bestemmelser kan have form af konventioner, der, når de er ratificeret af en medlemsstat, er bindende for denne, eller af henstillinger.

Styrelsesrådet.

Styrelsesrådet består efter den i 1953 vedtagne ændring af forfatningen af repræsentanter for 20 regeringer samt 10 arbejdsgiver- og 10 arbejderrepræsentanter. Af regeringsrepræsentanterne er 10 permanente, nemlig repræsentanterne for lande med særlig betydelig industri, medens 10 er frit valgt. For tiden er følgende regeringer medlemmer af styrelsesrådet:

Regeringsmedlemmer:

1. *Permanente medlemmer* (lande med særlig betydelig industri):

Canada,
De Forenede Stater,
Den tyske Forbundsrepublik,
Frankrig,
Indien,
Italien,
Japan,
Kina,
Sovjetunionen,
Storbritannien.

2. *Valgte medlemmer* (for 3 år):

Argentina,
Australien,
Burma,
Columbia,
Cuba,
Holland,
Norge,
Tyrkiet,
Uruguay,
Ægypten.